

РЕЗОЛЮЦІЯ

Науково-практичної конференції «Стратегія реформування організації цивільного захисту»

Резолюцію Науково-практичної конференції «Стратегія реформування організації цивільного захисту» (далі – Конференція), що відбулася у м. Києві 16 травня 2018 року, підготовлено за матеріалами доповідей учасників Конференції та з урахуванням пропозицій, поданих під час дискусії.

Метою Конференції є теоретичне узагальнення наукових досліджень та розробка практичних рекомендацій щодо реформування організації цивільного захисту.

На Конференції розглянуто широкий спектр проблем за такими напрямками:

- удосконалення комплексу загальнодержавних заходів захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій;
- стан і перспективи реформування єдиної державної системи цивільного захисту з урахуванням проведення реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні;
- розв'язання проблем управління процесами цивільного захисту;
- удосконалення заходів щодо захисту населення в умовах ведення «гібридної війни».

В роботі Конференції взяли участь понад 150 фахівців з питань цивільного захисту центральних і місцевих органів виконавчої влади, представників апарату та територіальних органів ДСНС, науковців та науково-педагогічних працівників наукових установ і вищих навчальних закладів цивільного захисту.

Учасники Конференції рекомендують міжвідомчій робочій групі детально розглянути й вивчити усі напрацьовані пропозиції, урахувати положення цієї резолюції при підготовці концептуального документу з робочою назвою «Стратегія реформування (розвитку) організації цивільного захисту».

За результатами доповідей, їх обговорення, виступів учасників Конференції та дискусії за широким спектром проблем учасники Конференції схвалили такі висновки та рекомендації.

1. Удосконалення комплексу загальнодержавних заходів захисту населення і території від надзвичайних ситуацій.

Шляхи реалізації:

1.1. Проведення аналізу та наукових досліджень комплексу загальнодержавних заходів захисту населення і територій у разі загрози та виникнення надзвичайних ситуацій, визначених у Концепції захисту населення

і територій у разі загрози та виникнення надзвичайних ситуацій, схваленій Указом Президента України від 26 березня 1999 року № 284/99;

1.2. Внесення (на підставі висновків наукових досліджень та аналізу) змін і доповнень до комплексу загальнодержавних заходів захисту населення і територій у разі загрози та виникнення надзвичайних ситуацій щодо їх конкретизації та уточнення.

Учасники Конференції пропонують розглянути такі питання щодо їх включення до проекту Стратегії реформування організації цивільного захисту:

- створення Єдиної системи (або функціональної підсистеми ЄДСЦЗ) моніторингу і прогнозування ризиків виникнення надзвичайних ситуацій;
- запровадження в Україні системи управління ризиками виникнення надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру, для чого розробити та затвердити Положення про організацію управління ризиками;
- створення системи екстреної допомоги населенню за єдиним телефонним номером 112;
- визначення конкретного комплексу заходів захисту цивільного населення від небезпек воєнного характеру, спричинених застосуванням зброї та запровадження їх на законодавчому рівні;
- розвиток сил цивільного захисту (їх організаційну структуру, оснащення сучасними засобами рятування та ідентифікації небезпечних речовин). Визначення і запровадження обов'язкового комплексу пожежно-рятувальних та аварійно-рятувальних формувань (підрозділів) для регіону;
- розвиток мобілізаційних можливостей ДСНС для ліквідації надзвичайних ситуацій, які потребують залучення великої кількості людських ресурсів та техніки;
- внесення відповідних змін до чинного законодавства та інших нормативно-правових заходів щодо розв'язання проблем у зазначеному напрямі;
- надання методичної та практичної допомоги з боку ДСНС центральним і місцевим органам виконавчої влади, органам місцевого самоврядування та їх виконавчим органам.

2. Реформування Єдиної державної системи цивільного захисту з урахуванням реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні.

Шляхи реалізації:

2.1. Проведення аналізу організаційної структури, стану та функціонування Єдиної державної системи цивільного захисту, що діє

відповідно до Кодексу цивільного захисту України та Положення про Єдину державну систему цивільного захисту, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 09.01. 2014 року №11.

2.2. Проведення наукових досліджень стосовно:

- створення на базовому, районному та регіональному рівнях адміністративно-територіального устрою держави (що передбачений Концепцією реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні) структурного підрозділу з питань цивільного захисту у складі виконавчого органу органів місцевого самоврядування та відповідних державних адміністрацій;

- встановлення критеріїв, відповідно до яких мають створюватись функціональні підсистеми;

- оптимізації переліку функціональних підсистем та визначення конкретних органів що мають їх створювати;

- передбачити створення та віднесення до складу Єдиної державної системи цивільного захисту державних спеціалізованих служб цивільного захисту замість окремих функціональних підсистем, зокрема: енергетики, охорони публічного (громадського) порядку, транспортного забезпечення тощо;

- визначення конкретної ролі і місця ДСНС в Єдиній державній системі цивільного захисту;

- розглянути питання щодо внесення змін до організаційної структури Єдиної державної системи цивільного захисту, а саме: розглядати її як сукупність центрального органу виконавчої влади з питань цивільного захисту, територіальних підсистем та їх ланок, функціонувальних підсистем, державних спеціалізованих служб цивільного захисту.

3. Оптимізація системи управління процесами цивільного захисту

Шляхи реалізації:

3.1. Встановлення на правовому рівні для ДСНС ключового фундаментального принципу цивільного захисту, прийнятого одинадцятю Всесвітньою Конференцією з цивільного захисту, що відбулась у жовтні 1998 року в Пекіні, Китай (мовою оригіналу): цивільний захист виконує роль координуючого органу під час усіх операцій щодо захисту, рятування і надання допомоги, співпрацює за всіма заінтересованими органами;

3.2. Розмежування повноважень у сфері цивільного захисту з метою уникнення їх дублювання на регіональному і місцевому рівнях між органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування;

3.3. Розмежування повноважень між місцевими органами виконавчої влади та територіальними органами Державної служби України з надзвичайних ситуацій;

3.4. Створення штатного Державного та регіональних центрів управління у надзвичайних ситуаціях, обладнання їх необхідними прогнозо-моделюючими комплексами, автоматизованими системами управління реагування на надзвичайні ситуації.

3.5. Вжиття дієвих заходів щодо впровадження сучасних інформаційних технологій в процес управління ліквідацією надзвичайних ситуацій у мирний час та в особливий період.

3.6. Посилення взаємодії між органами управління з питань цивільного захисту та органами військового командування, Національної гвардії і Поліції, а також силами цивільного захисту та відповідними підрозділами Збройних сил України, Національної гвардії та Поліції під час виконання робіт з ліквідації надзвичайних ситуацій.

4. У зв'язку з відсутністю зауважень з боку центральних і місцевих органів виконавчої влади, територіальних органів ДСНС щодо проекту Рекомендацій для органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування з організації та виконання заходів захисту населення в умовах особливого періоду та воєнно - політичних конфліктів, учасники Конференції пропонують Департаменту організації заходів цивільного захисту розглянути питання стосовно їх впровадження для практичної роботи місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування.

5. Учасники Конференції пропонують Інституту державного управління у сфері цивільного захисту спільно з ДСНС опрацювати питання щодо організації навчання керівників і працівників штатних підрозділів (посадових осіб) з питань цивільного захисту центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та суб'єктів господарювання.

Організаційний комітет Конференції